

νόγα

νόγα, η, ουσ. [από το ρ. νογώ], ιδ. εύχρ. στη φρ. *παίρνω νόγα*, (στη γλώσσα της αργκό) καταλαβαίνω, αντιλαμβάνομαι, ιδίως κάτι που πάει να αποβεί σε βάρος μου: «ευτυχώς που πήρα νόγα πως μου την είχαν στημένη και την κοπάνησα».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας